

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **I. V.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. Ľudovítom Földesom, advokátom so sídlom v Bratislave, Domašská č. 11, proti žalovaným **1/ JUDr. A. W.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. Evou Bellovou, advokátkou so sídlom v Šamoríne, Mliečno č. 511 a **2/ JUDr. E. C.**, bývajúcemu v B., zastúpenému Advokátskou kanceláriou Patassy, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kocel'ova č. 9, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát JUDr. Lehel Patassy, **o určenie neplatnosti prevodu vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18 C 58/07, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2011 sp. zn. 3 Co 418/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 3. mája 2010 č.k. 18 C 58/2007-153 uložil J. V. (ako pôvodnému žalobcovi 1/) a žalobkyni (ako pôvodnej žalobkyni 2/) zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanej 1/ náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 1 751,54 EUR k rukám jej advokátky JUDr. Eve Bellovej, a žalovanému 2/ náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 3 059,27 EUR k rukám advokáta JUDr. Lehela Patassyho.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, potom ako Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil jeho predchádzajúce uznesenie z 20. septembra 2010 sp. zn. 3 Co 123/2010, opätovne rozhodol o odvolaní pôvodných žalobcov, a to tým spôsobom, že uznesením

z 30. novembra 2011 sp. zn. 3 Co 418/2011 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej 1/ náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 1 751,54 EUR k rukám jej advokátky JUDr. Evy Bellovej, a žalovanému 2/ náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 3 059,27 EUR k rukám advokáta JUDr. Lehela Patassyho. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav a jeho právny záver je zákonu zodpovedajúci, pričom ustálil vecnú správnosť prvostupňového rozhodnutia. Napadnuté uznesenie zmenil len v dôsledku toho, že žalobkyňa vstúpila i do práv pôvodného žalobcu 1/, ktorý v priebehu odvolacieho konania 12.9.2010 zomrel, a preto k určenej povinnosti zaviazal len ju.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa dovolanie. Namietala v ňom dovolací dôvod podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., nakoľko sa domnievala, že konanie má tzv. inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Za inú vadu označila to, že postup súdu nebol v súlade s ustanovením § 107 O.s.p., pretože po smrti pôvodného žalobcu 1/ malo byť rozhodnuté o pokračovaní v konaní s ňou ako jeho právnu nástupkyňou. Navrhla uznesenia oboch súdov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy. Ide totiž o uznesenie o trovách konania a teda prípustnosť je vylúčená priamo zo zákona ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani vadu vyplývajúcu z § 237 písm. b/ O.s.p., na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorú označovala za tzv. inú vadu.

Pre vadu vyplývajúcu z § 237 písm. b/ O.s.p., spočívajúcu v nedostatku spôsobilosti byť účastníkom konania, bolo dovolacím súdom zrušené predchádzajúce uznesenie odvolacieho súdu. V opätovnom rozhodnutí už tento nedostatok odvolací súd odstránil, keď namiesto zomrelého J. Vávru konal už len so žalobkyňou, ktorá po právoplatnom skončení dedičského konania nadobudla v celosti majetok menovaného.

Námietka žalobkyne, že o jej právnom nástupníctve malo byť v odvolacom konaní osobitne rozhodnuté, jednak nebola spôsobilá založiť prípustnosť dovolania, lebo ju obsahovo nemožno stotožňovať s nedostatkom spôsobilosti byť účastníkom konania ako vady v zmysle § 237 písm. b/ O.s.p., a napokon nebola ani dôvodná. V prípade smrti účastníka konania je procesné nástupníctvo založené ex lege ako následok tzv. univerzálnej sukcesie. Súd nevydáva v takýchto prípadoch žiadne rozhodnutie o okruhu účastníkov, ale po právoplatnosti rozhodnutia „dedičského“ súdu automaticky pokračuje v konaní so sukcesormi (pozri Ficová, S. a spol.: Občiansky súdny poriadok, 1. vydanie komentár, C H Beck, 2009, str. 285).

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože náklady žalovaného 2/ spojené s odmenou jeho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť, za potrebné

na účelné bránenie práva, a žalovanej 1/ v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2012

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková